

8. sz. Ajánlás

a munkaidő korlátozásáról a belvízi hajózásban

A Nemzetközi Munkaügyi Szervezet Általános Konferenciája,

Amelyet a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal Nemzetközi Tanácsa hívott össze Genovába, és amely 1920. június 15-én ült össze, és

Miután úgy határozott, hogy különböző javaslatokat fogad el arról, miként lehet tengerészekre alkalmazni a tavaly novemberben Washingtonban megfogalmazott Egyezményt, amely minden ipari vállalkozásnál – beleértve a tengeri szállítást és, meghatározandó feltételek mellett a belvízi útvonalon történő szállítást is – napi nyolc órára és heti negyvennyolc órára korlátozza a munkaidőt, valamint az ebből következő, a személyzet létszámára és a fedélzeti elhelyezésre és egészségügyre vonatkozó szabályozásokra vonatkozó hatásokról-, amely kérdés a Konferencia genovai ülésén a napirend első pontjaként szerepelt, és

Miután úgy döntött, hogy ezeket a javaslatokat Ajánlás formájában adja közre,

elfogadja az alábbi Ajánlást, amely a „Munkaidőről (belvízi hajózás) szóló 1920. évi Ajánlás” néven idézhető, és amelyet a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet tagjai elé kell terjeszteni, abból a célból, hogy nemzeti törvényeikkel vagy más módon érvényt szerezzenek neki, Nemzetközi Munkaügyi Szervezet Alapokmányának rendelkezései szerint:

A Nemzetközi Munkaügyi Szervezet Alapokmányában szereplő nyilatkozatra tekintettel, amely szerint minden ipari közösségnek a sajátos körülményei által lehetővé tett mértékben arra kell törekedni, hogy „napi nyolc óra vagy heti negyvennyolc óra megcélzandó munkaidő szabványt fogadjanak el ott, ahol ezt még nem érték el”, a Nemzetközi Munkaügyi Konferencia a következőket ajánlja:

I.

Ha ezt még nem tette volna meg, a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet mindegyik tagállama iktasson jogszabályba a belvízi hajózási iparban foglalkoztatott munkavállalókra vonatkozó munkaidőt ilyen irányban korlátozó rendelkezést, az egyes országok belvízi hajózására jellemző sajátos éghajlati és ipari körülményeknek való megfeleléshez szükséges különleges rendelkezésekkel; továbbá az ilyen jogszabályok megalkotása során mindegyik kormány konzultáljon az érintett munkaadók szervezeteivel és az érintett munkavállalók szervezeteivel.

II.

A Nemzetközi Munkaügyi Szervezet azon tagállamai, amelyeknek a területe olyan vízi utak mellett fekszik, amelyeket hajóik közösen használnak, kössenek megállapodásokat az ilyen vízi utakon belvízi hajózásban foglalkoztatott személyek munkaidejének az említett nyilatkozat irányában történő korlátozására az érintett munkaadók szervezeteivel és az érintett munkavállalók szervezeteivel folytatott konzultációt követően.

III.

Az ilyen nemzeti törvények és a partmenti országok között létrejött megállapodások a lehető legnagyobb mértékben igazodjanak a Washingtonban megrendezett Nemzetközi Munkaügyi Konferencia által a munkaidővel kapcsolatban elfogadott Egyezmény általános elveihez, az érintett országok éghajlati vagy egyéb különleges feltételeinek a teljesítéséhez szükséges kivételekkel.

IV.

A jelen Ajánlás alkalmazása szempontjából a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet mindegyik tagállama maga határozza meg az érintett munkaadók szervezeteivel és érintett munkavállalók szervezeteivel folytatott konzultációt követően, hogy mit minősít belvízi hajózásnak a tengerhajózástól megkülönböztetve, és ezt a meghatározást közölnie kell a Nemzetközi Munkaügyi Hivatallal.

V.

A Nemzetközi Munkaügyi Szervezet mindegyik tagállama a genovai konferencia berekesztését követő két éven belül számoljon be a Nemzetközi Munkaügyi Hivatalnak a jelen ajánlás irányában tett előrehaladásáról.